

2026/11/15 – Η' Λουκά

Αξίζει κανείς να αγωνίζεται;

Ο Σαμαρείτης απαντά καταφατικά.

Έδωσε εξετάσεις και αρίστευσε.

Σ' έναν κόσμο προδομένο λόγω της δράσης του σατανά, κυκλοφορεί ο εφιάλτης. Ο ίδιος ο άνθρωπος. Στους ληστές περιπίπτει. Εγγυήσεις ζωής δεν έχει. Και την κρίσιμη στιγμή προκύπτει φαινόμενο μοναδικό. Το μεγάλο όπλο που λέγεται ανθρωπιότητα λειτουργεί. Απρόβλεπτες οι συνθήκες.

Το θαύμα (ναι! μιλούμε για θαύμα) γίνεται. Προκύπτει Άνθρωπος. Κάτι τόσο σπάνιο. Και πολύτιμο.

Ο Χριστός ερωτήθηκε από τον νομικό. Απάντησε, χωρίς ν' απαντήσει.

Βδελυγμία για τους Ιουδαίους ήταν οι Σαμαρείτες.

Στόχος του Χριστού ήταν να δώσει μάθημα σε όσους άκουγαν. Ήθελε να διδάξει τους όπου γης ανθρώπους ότι είναι σφάλμα ν' απορρίπτουν τον άνθρωπο γενικά. Προπάντων, με γνώμονα το όνομα ή την καταγωγή του.

Υπόδειγμα προς μίμηση λοιπόν ο Σαμαρείτης. Για όλους τους ανθρώπους.

Κίνητρο των ενεργειών του Σαμαρείτη ήταν η συναισθηματική του έξαρση. «Ιδών αυτόν εσπλαχνίσθη».

Οι δύο προηγούμενοι (ο ιερέας και ο λευίτης) έφυγαν με γοργά βήματα και λογική στενή. Ξέρουν να βλέπουν τον κίνδυνο. Προστατεύονται λοιπόν με τη φυγή.

Ήξεραν τον νόμο, αλλά πίστευαν πως τα σχετικά με τον πληγωμένο ίσχυαν για άλλους. Όχι για αυτούς.

Σήμερα παρατηρείται μία νευρωτική απάθεια και αναλγησία μπροστά στον εμπερίστατο συνάνθρωπό μας.

Προβάλλεται συνεχώς το έγκλημα και η αδικία. Αντί όμως να διεγείρουν αισθήματα αντίστασης και προάσπισης του δικαίου, οδηγούν τον σύγχρονο άνθρωπο σε πλήρη αδράνεια και ψυχρότητα. Αλλά και αδιαφορία. Έτσι η επιστροφή σε αξίες και πρότυπα που ενσαρκώνει ο αγαθός Σαμαρείτης της απεικόνισης του Χριστού, γίνεται δυσκολότερη. Πιο επιτακτική όμως σήμερα.

Χρειάζεται απόφαση για μία ολοκληρωμένη διακονία στον άνθρωπο της ανάγκης. Χωρίς υπεκφυγές ασφαλώς. Ούτε σκοπιμότητες και διλήμματα ηθικά. Με απλότητα. Πρακτική αντιμετώπιση. Και επιμονή ως το τέλος.

Η όλη στάση του Σαμαρείτη είναι καθαρά ηρωική. Πράξη αυτοθυσίας. Χωρίς να ενοχλείται από πιέσεις και συμβιβασμούς. Πράγματα που εξολοθρεύουν την ακεραιότητα του ήθους.

Ο Σαμαρείτης επιδένει τις πληγές του ανθρώπου εκείνου.

Μεταφέρει το θύμα σε κάποιο ιατρείο. Καλύπτει τις δαπάνες της θεραπείας.

Φροντίζει για την εξέλιξη της υγείας του ανθρώπου.

Ρυθμίζει το θέμα της ασθένειας του άλλου καλύπτοντας και μελλοντικά έξοδα.

Θέλει να βεβαιωθεί για τη σωστή έκβασή της.

Και το αποκορύφωμα. Υπόσχεται να επανέλθει για να τον στηρίξει ηθικά.

Μετέωροι μένουμε μετά απ' όλα τούτα.

Μήπως πρέπει να διαβάζουμε συχνά τούτη την παραβολή;

Για να προσμετρούμε τις ευθύνες μας.

Κυρίως όμως, για να την κάνουμε γραμμή πλεύσης της δικής μας ζωής.

+ ο π. Γ.